

ΟΛΟΙ μάθαμε πιά ότι υπάρχουν πράγματα που λέγονται αλλά δεν γίνονται και πράγματα που γίνονται αλλά δεν λέγονται. Ωστόσο, πολλοί ακόμη θέλουμε να αγνοούμε ότι υπάρχουν και πράγματα δίχως τὰ όποια τίποτε δεν γίνεται. Είναι όροι sine qua non. Δεν γίνεται π.χ. οικονομική ανάπτυξη σέ συνθήκες πτώχευσης ούτε αύξηση αποδοχών από άδεια ταμεία ούτε ύπουργός αντίθετος ή αδιάφορος στήν κυβερνητική πολιτική. Ούτε δανεικά κι άγύριστα. Ούτε ληστροικό πολιτικό Σύστημα. Παράδειγμα: τό ΠΑΣΟΚ και ή Ν.Δ., ένόσω κυβερνούσαν χωριστά, διέταξαν τήν κρατική ΑΤΕ νά τά αίμοδοτήσει μέ δάνεια 220 έκατομμυρίων ευρώ παραβιάζοντας όλους τούς νομοθετημένους κανόνες. Ουδέποτε τά επέστρεψαν, βέβαια. Όταν, όμως, συγκυβέρνησαν τό 2013, ψήφισαν τόν Νόμο 4146, ό όποιος παραγράφει τίς βαριές ποινικές ευθύνες εκείνων που έδωσαν και που έλαβαν τά θαλασσοδάνεια. Τό χρήμα ήταν δημόσιο, δηλαδή τό πλήρωσε ό Λαός. Μέ κάτι τέτοια, ή ΑΤΕ χρεωκόπησε. Τό Σύστημα και οι Όλιγάρχες του χειραγωγοί τής Κοινής Γνώμης «λησμονούν» επί πέντε χρόνια ότι αυτοί προκάλεσαν και καρπώθηκαν όλα τά αίτια τής τωρινής κρίσης επί δεκαετίες. Ακλόνητα γεγονότα, όμως, είναι ότι:

– Πολλές μεγαλύτερες ελληνικές βιομηχανίες, επιχειρήσεις και τεχνικές έταιρείες στήθηκαν και λειτούργησαν μέ δανεικά κι άγύριστα. Γι' αυτό χάθηκαν.

– Τά άστρονομικά κέρδη, που επέτυχαν οι όμιλοι επιχειρηματιών και οι τράπεζες τό 2000, δεν προέρχονται από τήν επιχειρηματικότητά τους ούτε από τήν Άγορά αλλά από τό Χρηματιστήριο Άθηνών όπου οι κοινοί θνητοί έχασαν τίς περιουσίες τους

– Η κοινωνική πολιτική χρηματοδοτήθηκε εικονικά από τά έλλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού που καλύπτονταν συστηματικά μέ όλοένα μεγαλύτερο δανεισμό από τό έξωτερικό. Γι' αυτό κατέρρευσε. Άλλά τό χρέος μέ-

νει και τής τρώει τίς σάρκες.

– Η άκριτική Ελλάδα «θωρακίσθηκε» μόνον στά χαρτιά μέ θηριώδη κρατική δανειοδότηση ύπερτιμημένων έπενδύσεων. Οι έπενδυτές, άφου πήραν τά δάνεια, μετέφεραν τίς επιχειρήσεις της στο έξωτερικό ή τίς έκλεισαν.

– Έξίσου θηριώδεις έπιδοτήσεις εισέπρατταν επί τριάντα χρόνια οι άγρότες για νά αναδιαρθρώσουν τήν παραγωγή τους και νά τήν κάνουν ανταγωνιστική. Έκαναν τό αντίθετο ως πελάτες του Συστήματος: μπλόκα για «όλα τά κιλά, όλα τά λεφτά» και προϊόντα άσυναγώνιστα μόνον σέ ύψηλές τιμές. Γι' αυτό τρώμε παραδοσιακά προϊόντα τής Ελλάδος από Χιλή, Άργεντινή, Αίγυπτο, Ισραήλ κ.λπ.

Τό «μάρμαρο» όλων αυτών –και όχι μόνον, βέβαια– πληρώνουμε τώρα. Ηλθε ό καιρός νά συνειδητοποιήσουμε τί διέπραξε διαχρονικά τό άδίστακτο πελατιακό Σύστημα και νά τό έκσυγχρονίσουμε άρδην για νά σωθεί ή χώρα. Ό Γεώργιος Μίρκος, Έπίτιμος Διοικητής τής Έθνικής Τραπεζής και έμπιστος του Άνδρέα Γ. Παπανδρέου, παραθέτει άποκαλυπτικά στοιχεία τής ελληνικής διαδρομής:

1ον Προκειμένου νά ξαναστηθεί από τά έρείπια ή ελληνική οικονομία, άμέσως μετά τήν Κατοχή, τό Σχέδιο Μάρσαλ χορήγησε χαμηλότοκες πιστώσεις 1,6 δισ. δραχμών σέ μεγάλες βιομηχανικές, έμπορικές, μεταλλευτικές, συνεταιριστικές κ.ά. μονάδες. Άλλά σύντομα οι δανειολήπτες

δήλωσαν άδυναμία νά έξυπηρετήσουν τά δανειά τους. Έτσι τόν Νοέμβριο 1955 οι περίφημες «παγωμένες πιστώσεις», δηλαδή άνεξόφλητες αλλά μη άπαιτητές όφειλές τους, άνέρχονταν σέ 695,5 έκατομμύρια δραχμές και άποτελούσαν τό 15,3% του συνολικού χρήματος που κυκλοφορούσε στήν Ελλάδα. Μόνον τότε τό ΙΚΑ έχασε εισφορές 83,2 έκατ., τό ταμείο κλωστοϋφαντουργών 6,6 έκατ. και τό Δημόσιο 124, 16 έκατ. φόρους.

2ον Τό 1981 «κοινωνικοποιήθηκαν», δηλαδή δόθηκαν τάχα στήν κοινωνία, οι περιβόητες ΔΕΚΟ. Τότε οι 20 μεγαλύτερες είχαν συνολικά κέρδη 48,6 δισ. δρχ. Τό 1982 πέτυχαν συνολικό έλλειμμα 76,5 δισ.!

3ον Έν τώ μεταξύ προέκυψαν οι περιβόητες προβληματικές επιχειρήσεις των ιδιωτών. Ήσαν 44 μέ χρέη 201,88 δισεκατομμύρια δραχμές. Χρωστούσαν 5,6 δισ. εισφορές στά ασφαλιστικά ταμεία και 14,6 δισ. φόρους στο Δημόσιο. Τό 1983 τήν έξυγιάσανή τους ανέλαβε ό Όργανισμός Άνασυγκρότησης Έπιχειρήσεων μέ στρατιές «ειδικών» και νέα κρατική χρηματοδότηση. Τό 2000 παρουσίασε ζημιά 101,6 δισ. δρχ.

4ον Μεταξύ 1995-2001 έλαμψε ή χρυσή, κυριολεκτικά, έπταετία του «έκσυγχρονισμού» και τό μεγάλο πάρτυ του Χρηματιστηρίου. Ό γενικός δείκτης από 993 μονάδες τό 1996 τινάχθηκε στίς 6.355 μέσα σέ τρία χρόνια. Μέ σέκο άέρα στο Χρηματιστήριο οι πέντε μεγαλύτερες τράπεζες

κέρδισαν 1.412,3 δισεκατομμύρια σέ έπτά χρόνια: ανά έτος 29,2 δισ., 62,6 δισ., 118,5 δισ., 138 δισ., 379 δισ., 433 δισ. και 252 δισ. Οι όμιλοι επιχειρήσεων κέρδισαν 1.867,3 δισεκατομμύρια: ανά έτος 46,2 δισ., 80,6 δισ., 161,1 δισ., 216,4 δισ., 655,7 δισ., 474,2 δισ. και 235,7 δισ.

5ον Σέ έκθεσή του τό Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ανέφερε στή Βουλή ότι από τόν Ιανουάριο 2000 μέχρι και τόν Οκτώβριο 2009 οι άποκρατικοποιήσεις απέφεραν 17,4 δισεκατομμύρια, αλλά δεν πήγε ούτε ένα ευρώ στο δημόσιο χρέος. 16,9 δισ. κατασπαταλήθηκαν σέ νέες δημόσιες δαπάνες. Τότε οι δημόσιοι ύπάλληλοι και οι άμοιβές τους αύξήθηκαν θεαματικά. Δεν καταργήθηκε ούτε ένας από τούς έκατοντάδες άχρηστους αλλά εύρωβόρους δημοσίους όργανισμούς. Αντίθετα προσετέθησαν διακόσιοι νέοι άχρηστοί όργανισμοί. Όλοι στον γάμο του Καραγκιόζη!

6ον Τό 2009 ή Ελλάδα χρεωκόπησε. Ωστόσο, ή κυβέρνηση της δαπάνησε δεκάδες έκατομμύρια σέ νέες προσλήψεις και έπιδοτήσεις. Επί πλέον πλήρωσε άλλα 69 έκατομμύρια ευρώ για πρόωρη συνταξιοδότηση μερικων έκατοντάδων λιμενεργατών του Πειραιά ώστε αυτοί νά έπιτρέψουν στήν κινέζικη COSCO νά χρησιμοποιήσει τό λιμάνι. Έτσι κάθε λιμενεργάτης μέ έτήσιες άπολαβές άνω των 120.000 ευρώ εισέπραξε πανωσάμαρα λύτρα ώστε ή καταχρεωμένη Ελλάδα νά τηρήσει τήν διεθνή σύμβασή της μέ τήν Κίνα – τόν παγκόσμιο Γίγαντα!

Ποιόν κοροϊδεύουν οι κυβερνήσεις; Οι κουτόφραγκοι πάντως ούτε κουτοί ούτε τυφλοί είναι. Είναι έξω φρενών. Έχουν, λοιπόν, στοιχειώδες και έπιτακτικό καθήκον όλοι οι ήγέτες τής Ελλάδας –όχι μόνον οι πολιτικοί– νά συστρατευθούν ύπέρ Πατρίδος.

*Πρώην Πρόεδρος τής Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, Ιστορικός

Η λυπητερή του Συστήματος

του **Νικολάου Ι. Μέρτζου***